

fortvile og lade Havnespørgsmaalet ligge, men i de senere Aar have de taget kraftig fat paa ny og ere komne saa vidt, at de have 10 Fod Vand i den yderste Del af Havnen lige saa vel som uden for Havnen, og de have i de sidste to Aar drevet det til at have en ugentlig Dampskibsforbindelse med Kjøbenhavn. Dersom de imidlertid ikke faa nogen Hjælp, vil det ikke være dem muligt at blive ved at holde Havnen i den Stand, hvori den er nu, og den burde jo ikke alene holdes i den Stand, hvori den er nu, men den burde ogsaa forbedres. De have en Gang i sin Tid faaet et Laan af Staten, der var rentefrit og afdragsfrit i nogle Aar. For 5 Aars siden var den Tid udløben, i hvilken det var rente- og afdragsfrit, og da søgte de paa ny at faa Henstand i 5 Aar. Jeg var den Gang hos Vandbygningsinspektøren og talte med ham om Sagen, og han sagde: Ja, 5 Aar er for lidt at faa Udsættelse i, Sæby har altid været saa beskeden i sine Fordringer; der er ikke Tale om andet, end at der kunde blive en Havn ved Sæby, hvis de fik lidt flere Midler at arbejde med. De 5 Aars Udsættelse blev bevilget. Nu er den Tid udløben, og de have atter indgivet et Andragende om 5 Aars Udsættelse, og samtidig have de indgivet et Andragende om et yderligere Laan paa 22,000 Kr., men desværre have de faaet Afslag paa begge Dele. Detté gør, at dersom de nu skulle til at betale Afdrag — saa vidt jeg ved, er det 2,200 Kr. aarlig — saa vilde de være nødt til at lade Havnen forfalde. Det er dem en Umulighed at udrede 2,200 Kr. og desuden anvende et saa stort Beløb til Havnens Forbedring og Vedligeholdelse, som de hidtil have anvendt. De anvende nemlig en Fjerdedel af deres aarlige Budget til Havnen. De have et Budget paa 18,000 Kr. Naar vi nu tænke os, at en lille Fiskerby som Sæby med knap 2,000 Indbyggere anvender henimod 5,000 Kr. til sin Havn, saa er det virkelig et stort Beløb, et Beløb, som de ikke kunne overskride, og skulle de af med 2,200 Kr. til, er det forstaaeligt, at de komme til at indskrænke det aarlige Arbejde for Havnen noget, og Havnen vil da gaa tilbage i Stedet for frem. Jeg kan ikke indse, hvorfor Sæby Købstad ikke kan faa en lille Bevilling. Det er jo alligevel smaa Summer, det her drejer sig om, og med disse smaa Summer er der Sandsynlighed, stor Sandsynlighed for, at der kan blive en nogenlunde brugelig Havn ved Sæby. De have anvendt alle Midler i Sæby for at faa deres Havn udvidet og faa den til noget. Fiskerne

have i Fjor indgivet et Andragende til den højtærede Landbrugsminister om at faa noget af den Sum, som staa til hans Raadighed til Fiskeriets Fremme i Almindelighed, til en Opmudring af den indre Del af deres Havn, for at de der kunde faa Plads til deres Hyttefade. Sagen er, at Havnen er en langstrakt Havn, og man har ikke kunnet drive det videre end til at mudre op i den ydre Havn, saa at der kunde gaa enkelte Skibe ind, medens det indre af Havnen ligger fuldt af Dynd. Til Hjælp til det var det, at Fiskerne bad Landbrugsministeren om en lille Bevilling eller i Mangel deraf om at faa Lov til at laane „Gefion“, Statens Opmudringsmaskine, som ligger ved Frederikshavn, i en Uges Tid. Jeg henvendte mig den Gang til Landbrugsministeren, men det Beløb, som stod til hans Raadighed, var allerede forbrugt, saa der var ikke noget at gøre. Han lovede da at gøre, hvad han kunde, hos Indenrigsministeren, for at Sæbys Fiskere kunde faa „Gefion“ til Laans i nogle Dage til Hjælp dertil, men det lykkedes desværre heller ikke. Sæby Havn har ikke saa lille Betydning for Oplandet deromkring. Vi Landmænd havde glædet os til en Gang i en nær Fremtid at kunne indlade alle de Produkter, som vi udføre, i Sæby, baade vort Smør og vore Kreaturer, og vi havde ogsaa ventet, at vi kunne faa vor Trælast, vor Kunstgødning og vore Foderstoffer dertil, og der var Sandsynlighed for, at dette kunde ske, hvis Sæby Købstad fik en lille Hjælp af Staten til Havnens Opmudring. Hvis vi ikke faa den, er det en Umulighed, at vi kunne naa til at faa vore Produkter udførte fra Sæby. Men stor Betydning har Sæby Havn navnlig for Fiskeriet. Som Havnen nu er, er der ikke Plads til, at Dæksbaade kunne lægge ind der. De ere altsaa henviste til at fiske med aabne Baade, og dersom Forslaget om Frednings- og Ordnings-Bestemmelser for Fiskeri i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Farvande bliver ophøjet til Lov, hvad der er Sandsynlighed for, vil Forholdet jo blive det, at Sæbys Fiskere heller ikke kunne fiske med Baade længere. Den Sag blev drøftet stærkt her i Fjor, da det nævnte Forslag var til Behandling. Jeg skal ikke gentage her, hvad der blev udtalt den Gang, men kun sige, at i disse Ordningsbestemmelser fastsættes det, at naar Rødspætter ikke holde større Maal end 11 $\frac{1}{2}$ Tomme, maa de ikke findes i aaben Baad paa det fælles Farvand. Rødspætter med den Størrelse kunne Sæby Baadfiskere ikke tage, og som Følge deraf